

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Exemplar epistolae Ioannis comitis Sacrensis, ex Ephesina ciuitate ad
imperatores praescriptae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

Ea nunc non
existat.

spectet, vniuersalemque pii dogmatis pacem; etiam Acacii Be-roensium episcopi lectam a nobis epistolam, qua idem suadet, ad vos misimus. Hic cum propter extremam senectutem sanctissimo vestro Concilio adesse non posset, ea per literas consuluit, quæ & pietatem ipsius decent, & orthodoxæ religioni conducunt. Quæ qualia sint, eiusdem epistolæ lectio declarabit. Norit nihilominus vestra sanctitas, eam ob rem magnificentissimum & illustrissimum Ioannem sacrorum comitem a nobis missum esse, ut hic ipse sciens sacræ maiestatis nostræ erga fidem scopum, quæ vtilia perspexerit, ea perficiat.

ἡμετέρας ἀπόστολος σκοπόν, ἅπῃ δὲ σωειδῇ λισιτελεῖν, * διαπερξαδαι. * διαπερξαδαι.

εἰς πλὴν καθ' ὅλου τῶν ἐπιστολῶν δόγμα-
τος εἰρηνικῶν ἰδεῖν, καὶ τὰ γράμματα τῆς
ἐπιστολῆς τοῦ Βερόροιων Ἀκακίου
τῆς τοῦ Ἀθανασίου ἀναγνώστες, ἀπε-
στείλαμεν. ὅς πῶ ἀγνοῦντες, ἀπε-
σείλαμεν. διὰ τὸ μακρὸν γῆ-
ρας οὐ δύνηται, δι' ὧν ἐγραψέ, τὰ
τῇ αὐτῇ Θεοσεβείᾳ πρέποντα, καὶ τῇ
ὀρθοδόξῳ δρησκείᾳ συντελουῦντα εἰς-
νήσαστο. ἅπῃ οἱ αὐτοὶ τυχεῖν, ἢ τῆς αὐ-
τῆς ἐπιστολῆς δηλώσει ἀναγνώστῃς. γι-
νωσκέτω μὲντοι ἡ ἐμὴ ὁσιότης, ὅτι
ἡμεῖς μεγαλοπρεπέστατον καὶ ἐνδο-
ξότατον κόμητα τῆς σακράτης Ἰωάν-
νῳ τοῦτου ἐνεκα ἀπεστείλαμεν, ὥστε
αὐτὸν εἰδέναι. * διὰ τὸ πλὴν πᾶσι τῆς

ANNO
CHRISTI
431.

Quæ se-
quuntur,
Græce non
habentur,
sed in po-
strema Cō-
cilio e-
ditione Co-
loniensi
vulgata fu-
erunt ex
vetustiss. li-
bro mss. ut
ibidem as-
seritur: &
inde etiam
ea accepit
Peltanus.

Hæc narra-
tio suspecta
est, cū Ioan-
nes comes
Nestorii &
Ioannis An-
tiocheni par-
tes foueret.

*Exemplar epistolæ Ioannis comitis Sacrensis, ex Ephesina
ciuitate ad imperatores præscriptæ.*

CUM sciam conducibile pietati, si diuinis scripturis com-
mendentur omnia, quæ iuxta purissimæ celsitudinis
mentem pro virili feci, hinc quæ sint acta discetis. Pridie
quam hæc literæ darentur, labore magno, acceleratione-
que mira in Ephesiorum ciuitatem perueni. Aduenis-
sem autem citius, nisi maximis negotiis impeditus fuis-
sem, quæ vestræ magnitudini adfuturus, Deo propitio co-
ram recensebo: statimque sanctissimos episcopos, qui hinc
& inde conuenerant, reuerenter salutavi. Propter discor-
diam autem, quæ intercedebat inter eos, partes accersere
conueniebat. Turbatis autem omnibus, Cyrilloque &
Memnone se munientibus, per meipsum iis qui conuene-
rant, denuntiaui, & iis qui aberant, manifestaui, ut se-
quenti die absque vlla mora omnes in diuersorio meo
confluerent. Porro ne conflictus quidam fieret, promif-
cue ipsis conuenientibus, (metuendum enim & hoc erat
propter ferociam, quæ nescio vnde illis acciderat,) ingres-
sus ordinem distribui. Præsentem autem Nestorio fere cum
ipsa aurora, & Ioanne pientissimo episcopo, aduenit etiam
Cyril-

Cyrillus cum omnibus pientissimis episcopis: solo autem Memnone absente, magna turbatio, tumultusque exoriri cœpit, dicentibus iis qui cum Cyrillo venerant, Nestorii, qui ab ipsis depositus esset, ne aspectum quidem ferendum esse: nihilominus tamen conuenientibus diuinarum scripturarum lectionem fieri volebant. Affirmabant autem ii qui Cyrillo fauebant, lectionem diuinarum & terribilium scripturarum absque Cyrillo non habendam, neque præsente Nestorio, neque his qui ab oriente venerant, sanctissimis episcopis: & ob hoc magna facta est seditio, imo prælum & pugna. Eadem quoque & sanctissimi episcopi, qui Ioanni pientissimo episcopo adstabant, contendebant, dicentes, Cyrillum non oportere diuinarum literarum lectioni interesse, vtpote & illo cum Memnone ab ipsis deposito. Fiebat igitur super hac re contentio. Iam autem maximo diei interuallo exacto operæ precium existimaui, absque Cyrillo & Nestorio, ceteris patefacere regias sententias; quandoquidem commemoratis illis neque scriptæ essent a mundi dominis. Verum renuebant & hoc pientissimi episcopi, qui cum Cyrillo venerant, nolebantque etiam his qui cum Ioanne aduenerant, præsentibus aures præbere, eo quod dicebant, eos illegitime Cyrillum & Memnonem deposuisse. Vix igitur potui persuasione & vi (si quidem vera dicere oportet) sequestratis Nestorio & Cyrillo inducere omnem Synodum, vt regium rescriptum audiretur. Igitur congregatis omnibus, augustarum literarum lectionem feci, in quibus depositi sunt Cyrillus, & Nestorius, & Memnon. Cum autem hi qui cum Ioanne pientissimo conuenerant, lectionem amice susciperent & approbarent, audierunt a graui auditorio depositionem Cyrilli & Memnonis illegitime factam. Ceterum ne maior fieret seditio, Nestorium quidem custodiendum suscepit Candidianus comes nobilium domesticorum, qui omnibus consiliis & operibus meis interfuit: Cyrillum autem & ipsum custodiendum tradidi Iacobo circumspecto comiti, & præposito quartæ scholæ: Memnon vero, vt prædixi, aberat. Vnde missis dispensatore & lictore, ac protodiacono sanctissimæ Ephesiorum ecclesiæ, ei manifestauimus quod depositus esset. At memoratus

Concil. Tom. 5.

Vuuu

*Diuinarum
scripturarū
nominē lite-
rarū imperato-
rū designant.*

Memnon cum prædictis, fidem dedit eis, se suo periculo cum omni securitate ecclesiasticas pecunias seruare. His in hunc modum actis, quoniam oportebat me & precibus vacare, descendi in sanctissimam ecclesiam. Cognoscens autem Memnonem agere in episcopio, mitto ex ministris meis primicerium nobilium palatinorum ad ipsum, vt ad me veniret, vt discerem num omnino ad me accedere renueret. Verum ipse absque mora aduenit; & reprehensus a me, quare mane non venisset, dixit agitudine se deprehensum esse, & propterea non adfuisse. Ne ferret autem alias meas admonitiones vel consilia, præuenit sermones meos, & in meam irrupit domum. Traditus igitur & ipse Iacobo circumspecto comiti, custodiendus & a scutariis nobilibus, & reuerendissimis palatinis. Hæc primo die a me facta sunt. Quoniam autem & de pace ad pientissimos episcopos sermonem habere oportebat, ne hæreses & schismata in orthodoxa religione fierent; proinde quanta potui diligentia ei negotio me accommodaui, & posthac operam daturus, modo placeat & melioribus, & pietati consonum sit, & recta mens sit dominis mundi. Quod si pientissimos episcopos videro implacatos & non reconciliabiles, (nescio vnde in hanc rabiem & asperitatem venerint) & si quid amplius factum fuerit, quamprimum vestræ amplitudini significabo.